

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ένα φιλί μπροστά στους επισήμους

Ευδοκία λεγόταν η γιαγιά, Ευδοκία λεγόταν και η εγγονή. Ανάμεσά τους υπήρχε μια έντονη φιλία παρόλο που η μεταξύ τους διαφορά ήταν σαράντα χρόνια. Η εγγονή δεν την φώναζε γιαγιά, αλλά «φίλενάδα Ευδοκία».

Όταν εύρισκε καιρό που μικρή που ήταν πρωτοεπίς στο πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ, καθόταν με τις ώρες με την γιαγιά και τα λέγανε.

Η γιαγιά Ευδοκία βλέποντας το πρόσωπο της εικοσάχρονης εγγονής, θυμίζαν τα δικά της νεανικά χρόνια, κοπελίτσα τότε στο νησί, που την γλυκοκοίταζαν τα αγόρια.

Η μικρή πάλι μέσα από τα ήρεμα μάτια της γιαγιάς, ένιωθε μια παράξενη ασφάλεια. Άνοιγε την καρδιά της και της έλεγε τα δικά της κοριτσίστικα μυστικά. Κάθε φορά όμως τέλειωνε με τα ίδια λόγια:

- Φιλενάδα Ευδοκία αυτά που σου είπα μεταξύ μας. Σε κανένα δεν θα πεις κουβέντα.

Η γιαγιά της χάιδευε το πρόσωπο την κοιτούσε γλυκά και της υποσχόταν:

- Όχι κοριτσάκι μου. Ό, τι είπαμε μεταξύ μας και της έκλεινε το μάτι με ένα χαμόγελο όλο νόημα.

Ακολουθούσε φυσικά και το πρακτικό της φιλίας. Η μικρή μετά το τέλος της κουβέντας ρωτούσε:

- Φιλενάδα Ευδοκία τι θα φάμε σήμερα;

Πάντοτε η γιαγιά Ευδοκία είχε για αυτήν κάποια έκπληξη.

- Μάντεψε κοριτσάκι μου τι σους μαγείρεψα.

Όταν το φαγητό ήταν ένα από τα αγαπημένα της, χτυπούσε τα χέρια της σαν μικρό κοριτσάκι από χαρά και αγκάλιαζε με την τρυφερότητα την «καλή της φιλενάδα».

Η γιαγιά απόφευγε να την ρωτήσει αν είχε κάποιο αγόρι. Διότι αν είχε θα της το έλεγε.

Ένα πρωί- ενώ οι γονείς της είχαν ως συνήθως φύγει ενωρίς για την δουλειά - η μικρή την ώρα του πρωινού, ρώτησε ξαφνικά την γιαγιά:

- Καλή μου φιλενάδα ξέρεις να κάνεις νόστιμη ιταλική μακαρονάδα;

Η γιαγιά απόρπε με την ξαφνική ερώτηση της μικρής.

- Τι εννοείς κοριτσάκι μου «νόστιμη ιταλική μακαρονάδα;»

- Εννοώ μακαρόνια σπαγγέτι Bolognese.
- Ναι έχουμε τέτοια σάλτσα στο σπίτι.
- Λοιπόν, καλή μου φιλενάδα, ετοίμασε εσύ την μακαρονάδα και το μεσημέρι που θ' έρθω σου έχω μια μεγάλη έκπληξη.

Η γιαγιά δεν κατάλαβε. Όταν πλούσιασε η ώρα ετοίμασε την μακαρονάδα έστρωσε το τραπέζι -οι γονείς δεν έρχονταν το μεσημέρι- έβαλε τα δύο πιάτα και περίμενε την μικρή, με την απορία τι είναι αυτό που έκπληξη που της είπε το πρωί πριν φύγει για το πανεπιστήμιο.

Στην ώρα της πάντα που μικρή άνοιξε με τα κλειδιά της την πόρτα και μπήκε στο σπίτι, αλλά δεν ήταν μόνη. Μαζί της και ένας νεαρός ξανθός, ψηλός, γεροδεμένος με καστανά μαλλιά.

«Καλή μου φιλενάδα ήρθαμε», φώναξε δυνατά που μικρή

Έτρεξε η γιαγιά Ευδοκία στον διάδρομο. Είδε την εγγονή της μαζί με τον ψηλό, γεροδεμένο νεαρό, κατάλαβε την «έκπληξη», τους χαμογέλασε λέγοντας:

- Περάστε παιδιά.

- Φιλενάδα, την πρόλαβε η μικρή. «Το παιδί, ο Antonio, είναι ξένο από την Ιταλία. Να του μιλάμε αγγλικά. Βρίσκεται για ένα χρόνο στο Σύδνεϋ για να παρακολουθήσει σεμινάρια αναφορικά με τα Αυστραλιανά κρασιά.»

Η γιαγιά σέρβιρε την μακαρονάδα που έδειξε να αρέσει πολύ στον νεαρό φοιτητή από την Ιταλία και πάνω στην κουβέντα ρώτησε την εγγονή της στα αγγλικά φυσικά:

- Ποιο είναι το επίθετο του ξένου μας; «Antonio Delicato, signora», απάντησε με ένα χαμόγελο το αγόρι.

Είναι το επίθετο του παππού του πρόσθιος της μικρής.

Με το άκουσμα του επιθέτου του ξένου, η γιαγιά Ευδοκία άρχισε να τρέμει. Της έπεισε το πιρούνι από τα χέρια της. Χλώμιασε. Έτρεξε αμέσως πιο εγγονή της κοντά της.

- Τι έπαθες γιαγιά μου. Είσαι καλά;

- Λίγο ζαλίστικα κοριτσάκι μου, θα μου περάσει.

- Να σου φέρω τα χάπια σου;

- Όχι κοριτσάκι μου, δεν θέλω χάπια. Τσως είναι από

Ένα φιλί μπροστά στους επισήμους.

την κουύραση. Συνεχίστε το φαγητό σας.

Όταν η μικρή σπάθικε και πήγε στην κουζίνα να ετοιμάσει τον καφέ, η γιαγιά βρήκε την δύναμη να ρωτήσει τον νεαρό:

- Που βρίσκεται τώρα ο παππούς σου νεαρέ μου;

- Στην Τσοκάνη σινιόρα. Ζει μόνος στο κτίμα του και γράφει την αυτοβιογραφία του. Η γιαγιά από χρόνια έχει πεθάνει.

- Μήπως γνωρίσατε τον παππού μου; Ρώτησε ο νεαρός.

- Ναι, απάντησε με θάρρος η Ευδοκία. «Τον είδα μόνο μια φορά. Ήταν νέος τότε και ήρθε στο νησί μου στην Ελλάδα να παραστεί σε μια τιμητική τελετή στην μνήμη του δικού του παππού, που δώρισε στο κράτος ένα παλιό του εργοστάσιο που το κάναμε γυμνάσιο. Ήμουνα τότε μαθήτρια στην τελετή. Μου πρόσφερε και ένα τριαντάφυλλο. Ήταν διαφορετικός από εσένα. Λεπτός μικροκαμώμενός με μαύρα μαλλιά.»

Ο νεαρός σπάθικε από την θέση του και φώναξε δυνατά:

- Όστε εσείς σινιόρα είσαστε το κορίτσι από την Ελλάδα, με το τριαντάφυλλο που ζωγράφισε ο παππούς μου. Τον πίνακα τον έχει ως τώρα κρεμασμένο στον τοίχο στην κάμαρή του. Ο ίδιος μου είπε πολλά για εκείνη την ημέρα. Είπε ότι είσαστε το κορίτσι με τα ωραιότερα μαύρα μάτια που είδε στην ζωή του.

Με τρεμάμενη φωνή η Ευδοκία πρόσθιεσε: «Μου έδωσε ένα τριαντάφυλλο και με φίλησε στο μάγουλο μπροστά σε όλο τον κόσμο.»

- Το ξέρω πρόσθιεσε ο νεαρός, μου είπε και για αυτό το αγνό φιλί ο παππούς μου. Πως κοκκίνισε από ντροπή που σε φίλησε ένας ξένος μπροστά σε τόσους επισήμους.

Μπαίνοντας στην τραπεζαρία η μικρή άκουσε όλα τα λόγια του νεαρού.

Έτρεξε και αγκάλιασε την γιαγιά της.

- Καλή μου φιλενάδα, της είπε στα ελληνικά, γιατί μου έκρυψες ένα τέτοιο μυστικό;

Η Ευδοκία γύρισε προς τον νεαρό και με δάκρια στα μάτια του είπε:

- Όταν πας στην Τσοκάνη, δώσε τους χαιρετισμούς μου στον παππού σου.

- Το υπόσχομαι σινιόρα είπε ο νεαρός, πήγε κοντά της, έσκυψε και την φίλησε στο μάγουλο, όπως έκανε πριν πολλά χρόνια ο παππούς του.

Πάνω: Την Ευδοκία στην εγγονή της την αποκαλύπτει «καλή μου φιλενάδα». Δεξιά: Η εγγονή Ευδοκία δεν ήξερε ότι η γιαγιά της έκρυψε ένα τέτοιο μυστικό.

Μπάμπης Ράκης